

Σημείωμα της ηθοποιού Κάτιας Γέρου

Καθαρὰ Από Κατσαρίδες – Dear To Dream

Γυναίκα:

«Τα δύο τρίτα της γης είναι καλυμμένα με νερό. Τα δύο τρίτα της γης των ανθρώπων, διψάνε!»

Τα λόγια προέρχονται από μία μετανάστρια που καθαρίζει σ' έναν σταθμό τραίνου.

Χιούμορ, αξιοπρέπεια, κοφτερή σκέψη, ματιά φιλοσόφου. Η αντοχή, η θηλυκότητα, η ευφυΐα της. Δεν τη λυπάσαι. Τη θαυμάζεις, την καμαρώνεις, ταυτίζεσαι με τη σκέψη της. Και γίνεται κάτι σαν καθρέφτης για μας. Ένα δυνατό κύτταρο.

«Γιατί αγάπη μου εμένα σήμερα ήταν η τελευταία μου μέρα στη δουλειά.

Φυσικά και δεν θα κλάψω! Κι εσύ να μην κλαις! Δεν γίνεται κάθε φορά που κλαίω, να κλαις! Και σιγά που θα σκάσουμε! Θα βρω κάτι άλλο!»

Άνδρας Α:

Ελεγκτής. Συλλαμβάνει κάποιον που δεν έχει εισιτήριο. Μετά από έναν χείμαρρο ρατσισμού και βλακειάς που ξεστομίζει εναντίον του, αφήνει το άτυχο θύμα του να φύγει.

«Άντε, φύγε! Κουνήσου ρε! Φύγε σου λέω! Φύγε ρε! Άσε με σου είπα! Όχι, δεν με πειράζει η αγκαλιά!»

Φίνος επίλογος. Ένα είδος ίασης. Πρόσκαιρης, έστω, όμως ίασης.

Άνδρας Β:

Αυτός που συνελήφθη χωρίς εισιτήριο. Απολογείται, διαμαρτύρεται.

«Το χέρι μου είναι τόσο γυμνό, τόσο ιδρωμένο, τόσο βρόμικο και σου προσφέρει να φας! Το χέρι μου έπιασε τα χώματα σας...! Έκανε τα μερεμέτια σας...!»

Πω πω φαντάσου ε... και η κόρη μου σήκωσε τη σημαία σας... Μ' αυτά τα χέρια! Της έδωσα τα χέρια μου να μοιάζουν. Ξέρεις πώς μοιάζουμε; Σαν να τη σήκωσα εγώ ήταν!»

Οι ζωές τριών ανθρώπων συναντιούνται σε ένα τρένο και αλληλοεπηρεάζονται. Μεστά και περιεκτικά ξεδιπλώνουν τη σκέψη τους και τα συναισθήματα τους και σίγουρα επηρεάζουν κι εμάς.

Χιούμορ σαν Ιταλικός νεορεαλισμός. Ελαφράδα και βάθος.

Ένα ποιητικό, θεατρικό «ντοκιμαντέρ».